

Rijkswaterstaat
Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Rijkswaterstaat Brede Afspraak Archeologie

Datum	6 april 2011
Status	Definitief

Colofon

Uitgegeven door	Rijkswaterstaat DI-IMG
Informatie	Contractenbuffet IMG, N. Landsman
Telefoon	088 7972502
Fax	contractmanagement.img@rws.nl
Uitgevoerd door	E.F. Gehasse / J. Wouda / P.A.J. Feitz
Vastgesteld door	W. Anemaat
Datum	6 april 2011
Status	Definitief
Versienummer	2.0

Inhoud

1 Informatie 4

2 Eisen 6

2.1 Wettelijk en beleidskader 6

2.2 Toevalsvondsten met vooronderzoek 7

2.3 Begeleidende documenten 8

Bijlage A Convenant inzake archeologie tussen Rijkswaterstaat en de Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten (7 november 2007) 9

1 Informatie

In 1992 werd te Valletta, de hoofdstad van Malta, het Europees Verdrag inzake de bescherming van het Archeologisch Erfgoed ondertekend door de Ministers van Cultuur van de bij de Raad van Europa aangesloten landen. Het Verdrag staat ook bekend als de Conventie van Valletta en als het Verdrag van Malta.

Het doel van het Verdrag is het beschermen van het archeologisch erfgoed als bron van het Europese gemeenschappelijke geheugen en als middel voor geschiedkundige en wetenschappelijke studie. Om dit te bereiken dient elke betrokken Staat op zijn eigen wijze een archeologisch rechtsstelsel in te stellen. Het Verdrag verplicht dat archeologische belangen al in een vroeg stadium worden betrokken in de besluitvorming rond de ruimtelijke ordening. Het uitgangspunt hierbij is de archeologische waarden zoveel mogelijk in de bodem te bewaren (behoud in situ). Indien dat niet mogelijk is, dient de archeologische informatie middels opgraven veilig gesteld te worden (behoud ex situ). Verder verplicht het Verdrag dat de financiering van archeologisch onderzoek geregeld wordt. Door Nederland is dit punt vertaald als: de initiatiefnemer tot de bodemverstoring dient het archeologisch onderzoek te bekostigen.

Het Verdrag is inmiddels geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving, dat wil zeggen in de gewijzigde Monumentenwet 1988 (in werking getreden op 1 september 2007).

Bij alle Rijkswaterstaat projecten waarin de bodem op enigerlei wijze verstoord wordt, dient zodoende (verkennend) archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd. Bij bodemverstoringen moet niet alleen gedacht worden aan de direct met de aanleg of het beheer en onderhoud van infrastructuur samenhangende grondingrepen (ontgraving, baggeren), maar ook aan het aanbrengen van ophogingen en (tijdelijke) gronddepots (vanwege zetting), het verleggen van kabels en leidingen, het rooien van bomen, het slopen van opstallen en werkzaamheden i.h.k.v. natuurcompensatie.

Voor het al dan niet moeten uitvoeren van archeologisch onderzoek is verder van belang of de versturende werkzaamheden plaatsvinden in ongeroerde of in reeds eerder geroerde grond.

Binnen het project dient het aspect archeologie in samenhang met de andere cultuurhistorische aspecten (historische (steden)bouwkunde en historische landschappen) en met de aspecten natuur, landschap, bodem, lucht en geluid te worden bekeken: landschappelijke inpassing, natuurcompensatie, ecoducten, geluidschermen e.d. kunnen immers van invloed zijn op archeologische / cultuurhistorische waarden.

Het archeologisch vooronderzoek (bureauonderzoek en inventariserend veldonderzoek) dient derhalve steeds zo vroeg mogelijk in de planprocedure te worden uitgevoerd zodat de informatie over het al dan niet aanwezig zijn van archeologische waarden in het plangebied zo vroeg mogelijk bekend wordt.

In het "Convenant inzake archeologie tussen Rijkswaterstaat en de Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten" (RACM, thans Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE) d.d. 7 november 2007), welke als bijlage bij deze RBA is gevoegd, is vastgelegd dat Rijkswaterstaat optreedt als opdrachtgever voor het archeologisch vooronderzoek (bureauonderzoek en inventariserend veldonderzoek) en verantwoordelijk is voor het opstellen van een Archeologisch Programma van Eisen ten aanzien van dit vooronderzoek (convenant art. 2.3 lid 3).

Na afronding van het archeologisch vooronderzoek en op basis van het Archeologisch Selectiebesluit van het bevoegd gezag besluit Rijkswaterstaat over de noodzaak van archeologisch vervolgonderzoek (opgraving, begeleiding en/of fysieke bescherming) (convenant art. 2.3 lid 5).

Na afronding van het archeologisch vooronderzoek besluit Rijkswaterstaat of en in welke mate (geheel of gedeeltelijk) het archeologisch vervolgonderzoek deel uitmaakt van een geïntegreerd contract met de opdrachtnemer (convenant art. 2.3.a).

In het onderhavige project zijn archeologische waarden aanwezig. Het is de verplichting van de opdrachtnemer om overeenkomstig deze "Rijkswaterstaat Brede Afspraak Archeologie" te zorgen voor het op juiste wijze verlopen van het archeologisch vervolgproces (opgraven, begeleiding en/of fysieke bescherming).

2 Eisen

2.1 Wettelijk en beleidskader

Ten aanzien van archeologische werkzaamheden dient de opdrachtnemer zich te houden aan de vigerende wettelijke en beleidsbepalingen inzake archeologische waarden, met name aan het genoemde Verdrag van Valletta (Malta 1992), de Monumentenwet 1988 (MW 1988) en het "Convenant inzake archeologie tussen Rijkswaterstaat en de Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten" (7 november 2007) welke als bijlage bij deze RBA is toegevoegd, alsmede aan de binnen de archeologische beroepsgroep geldende voorschriften en inzichten (weergegeven in de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA)). Zie voor meer informatie over de opgravingsbevoegdheid en de KNA: www.sikb.nl.

Projectspecifieke eisen aangaande de genoemde werkzaamheden vloeien voort uit het voor het project opgestelde Wetenschappelijke Archeologisch Kader (indien van toepassing), het Archeologische Projectconvenant (indien van toepassing) en zijn opgenomen in het "Programma van Eisen voor uitvoerend archeologisch onderzoek" (conform format van de SIKB).

Indien contractueel bepaald, dient de opdrachtnemer de volgende werkzaamheden te verrichten:

1. Het opstellen van een archeologieplan.
2. Het verrichten van archeologische graafwerkzaamheden.
3. Het verrichten van archeologische begeleiding.
4. Het treffen van fysieke beschermingsmaatregelen.

Ad 1. Archeologieplan

De opdrachtnemer dient - uitgaande van het "Programma van Eisen voor uitvoerend archeologisch onderzoek" - een archeologieplan op te stellen waarin aantoonbaar aangegeven wordt hoe, binnen de wettelijke - en beleidskaders, rekening gehouden gaat worden met en uitvoering gegeven gaat worden aan alle archeologische werkzaamheden. Dit archeologieplan behoeft de goedkeuring van de opdrachtgever en wordt ter advisering voorgelegd aan de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE voorheen RACM).

Ad 2. Archeologische graafwerkzaamheden

Archeologische graafwerkzaamheden zijn vergunningplichtig (art. 39 MW 1988) en mogen alleen worden uitgevoerd door instellingen die zelf in het bezit zijn van een opgravingsbevoegdheid, dan wel werken onder de bevoegdheid van een vergunninghouder. De vergunning wordt verleend door de Minister van OCW (is gedelegeerd aan de RCE) op basis van artikel 39 MW 1988 en het Besluit op de archeologische monumentenzorg (Bamz 2007).

Archeologische monumenten

In het geval dat een werk een relatie heeft met een wettelijk beschermd rijksmonument dan dient de opdrachtnemer voor zijn werkzaamheden een vergunning aan te vragen bij de RCE (artt. 11 en 13 MW 1988). In geval van een beschermd provinciaal of gemeentelijk monument dient de opdrachtnemer een vergunning aan te vragen bij de provincie, respectievelijk de gemeente.

Ad. 3 Archeologische begeleiding

De archeologische begeleiding dient uitgevoerd te worden door een bureau dat werkt volgens de binnen de archeologische beroepsgroep geldende inzichten en voorschriften (KNA). Het in te zetten bureau heeft goedkeuring van de opdrachtgever. De opdrachtnemer en het bureau dienen de uitvoering en planning van de werkzaamheden en de archeologische begeleiding van de werkzaamheden in overleg op elkaar af te stemmen.

Ad. 4. Fysieke bescherming

Voor het uitvoeren van fysieke beschermingsmaatregelen inzake archeologische waarden is door de RCE een Archeologische Visie voor Beheer en Inrichting opgesteld. Daarnaast is door de opdrachtgever het document Archeologische Richtlijnen voor Beheer en Inrichting opgesteld dat door RCE is getoetst.

De opdrachtgever, de RCE, de opdrachtnemer en het uitvoerend (archeologisch) bureau bepalen gezamenlijk of en hoe de fysieke beschermingsmaatregelen (omschreven in de Archeologische Richtlijnen voor Beheer en Inrichting) geïmplementeerd (kunnen) worden. Een desgewenst door de opdrachtgever aangestelde Archeologische Directievoerder houdt toezicht op de uitvoering van de fysieke beschermingsmaatregelen conform de Archeologische Richtlijnen voor Beheer en Inrichting.

Eventuele fysieke beschermingsmaatregelen dienen uitgevoerd te worden door een bureau dat werkt volgens de binnen de archeologische beroepsgroep geldende inzichten en voorschriften (KNA). Voor het uitvoeren van fysieke beschermingswerkzaamheden in archeologische monumenten is een opgravingvergunning verplicht. Het in te zetten bureau heeft de goedkeuring van de opdrachtgever.

2.2 Toevalsvondsten met vooronderzoek

Ondanks zorgvuldige inventarisatie van het plangebied door bureauonderzoek en inventariserend veldonderzoek, kan het voorkomen dat er tijdens de uitvoeringswerkzaamheden toch nog onverwachte archeologische vondsten worden aangetroffen. Er zijn drie typen toevalsvondsten met vooronderzoek:

1. De toevalsvondst wordt aangetroffen in een terrein waar tijdens het vooronderzoek (bureauonderzoek, inventariserend veldonderzoek) geen archeologische waarden zijn vastgesteld; op grond daarvan is aan het terrein geen archeologische waarde toegekend.
2. De toevalsvondst wordt aangetroffen in een terrein waar wel archeologische waarden zijn vastgesteld of verwacht, maar het terrein is niet geselecteerd voor verder archeologisch onderzoek (opgraving of begeleiding).
3. Toevalsvondst gedaan bij archeologische begeleiding, waar in het kader van die begeleiding geen rekening mee is gehouden.

In alle drie de gevallen dient de opdrachtnemer de toevalsvondst direct te melden bij de opdrachtgever. De opdrachtnemer dient de betreffende werkzaamheden onmiddellijk te verleggen en maatregelen te nemen ter voorkoming van verdere verstering van de vondstlocatie. Binnen 48 uur na de melding van de toevalsvondst

brengt de RCE een advies uit aan de opdrachtgever over de te nemen vervolgstappen.

Dergelijke toevalsvondsten komen niet voor rekening en risico van de opdrachtnemer.

2.3 Begeleidende documenten

Samenhangend met deze Rijkswaterstaat Brede Afspraak Archeologie kunnen de volgende documenten als bijlage bij de overeenkomst tot uitvoering van werkzaamheden worden gevoegd.

Projectspecifiek de volgende, voor het betreffende project opgestelde documenten vermelden en als bijlage opnemen in de overeenkomst:

- Rapport Archeologisch Bureauonderzoek;
- Wetenschappelijk Archeologisch Kader;
- Archeologisch Projectconvenant;
- Programma van Eisen Inventariserend Veldonderzoek;
- Rapport Inventariserend Veldonderzoek;
- Archeologisch Selectieadvies;
- Archeologisch Selectiebesluit door het bevoegd gezag;
- Programma van Eisen Opgraven;
- Programma van Eisen Archeologische begeleiding;
- Archeologische Visie voor Beheer en Inrichting;
- Archeologische Richtlijnen voor Beheer- en Inrichting.

Bijlage A Convenant inzake archeologie tussen Rijkswaterstaat en de
Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en
Monumenten (7 november 2007)

Deze bijlage wordt als apart document in pdf-format ter beschikking gesteld.